

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danske Ordsprog og Mundheld, samlede og ordnede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 113. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1845_808A-txt-shoot-idm9237/facsimile.pdf (tilgået 01. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Somme Føll er ikke værd at hilse paa en Dei.

2955. Meget er ikke værdt at tage op paa en Dei.
 Meget er ikke værdt at træde sig ret op for.
 Den er god at værge, som Jagen vil hærge. *L.*
 Værgen hyder Landefred. *S.*
 Bønde er Boes Bærg. *S.*
2960. Biben vil værge hele Marfen og kan ikke værge sin egen Nede. *L.*
 Bids uden Bærf er som Bi uden Honning. *M.*
 Bærket priser Mesteren.
 Det kan ikke gaar værre end at vælte.
 Den hvide Djævel er værre end den Sorte. *S.*
2965. Det er ondt at stjæle, men det er værre at bære igien. *S.*
 Det bliver jo længere, jo værre.
 De faar det værre, som kommer efter.
 Kiven yppede immoder af det værre Hjul. *L.*
 Meddingen stinker værst i Solst. *M.*
2970. Saa skal Bøven være endt, at det Bedste er ind ventt. *L.*
 Præsten væver Kirkens Vadmel.
 Af ydmyg Munk bliver stolt Abbed. *M.*
 Ydmyghed gaar for Uere og Hoimod faaar for Fald.
 De som vel yndes, de vel findes. *M.*
2975. Det er en Ynk at høre Luns hofte (De er saa trangbrystige).
 Den Mad bliver ikke sunket, som grædelig ædes. *L.*
 Avlingen æder sig selv op, men dog æder Husbonden med. *S.*

